

KTB/38/2011.

KTB/84/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2011. október 17-én, hétfőn 15 óra 23 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Napirend:

1. A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a fővárosi önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről (T/4659. szám – általános vita)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Font Sándor (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Kara Ákos (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Rozgonyi Ernő (Jobbik)

Molnár Oszkár (független)

Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Dr. Bóka István (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz),
Magyar Anna (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz),
Dr. Pósn László (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Szijjártó Péter (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Dr. Szekeres Imre (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP),
Tukacs István (MSZP) Boldvai Lászlónak (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Virág Rudolf, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára
Szelényi György, a Nemzetgazdasági Minisztérium szakmai tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 23 perc)

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, mai ülésünket megnyitom. Köszöntöm a kormány nevében jelen lévő Virág Rudolf államtitkár urat és a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjét. A meghívóban 1+1 napirendi pont szerepel. Soron kívüli ez az ülésünk, mert mint tudjuk, a házbizottság javaslatára a plenáris ülés elé kerül ez a törvényjavaslat, amelynek címe „A megyei önkormányzatok konszolidációjáról és a megyei önkormányzati intézmények és a fővárosi önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről”. Ez a tárgya a törvényjavaslatnak.

Ezzel kapcsolatban kérdezem a tisztelt bizottságot, egyetért-e azzal, hogy ezt a napirendet tárgyaljuk meg. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Ez elsöprő többség. Egy ellenpróbát is kérek. Ki az, aki nem ért egyet azzal, hogy ezt tárgyaljuk? Kettő. Tartózkodás? Nem volt. Két ellenszavazattal a bizottság egyetért azzal, hogy ezt a törvényjavaslatot napirendre vegyük.

Kérem államtitkár urat, hogy szíveskedjék szóban a szükséges kommentárt, amit indokoltnak tart, megtenni a törvényjavaslathoz. Tessék parancsolni!

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A kormány nemzeti együttműködés programjában egyik alapvető céljául tűzte ki, hogy az állam tekintélyét helyreállítja, és az állam által biztosítandó közszolgáltatásokat azonos nívón, mindenki által elérhetően biztosítja. Ez szükségessé tette a közigazgatás területi szintjének áttekintését. Ennek részben az államigazgatás integrációjában már megvalósult lépéseit tudhatjuk magunk mögött. Ez az áttekintés azonban természetesen a teljes közigazgatásra ki kellett hogy terjedjen. Az elmúlt 8 évben a megyei önkormányzatok igyekeztek megfelelni feladataiknak, és maximális teljesítményt igyekeztek nyújtani a körülményeikhez képest ahhoz, hogy a közszolgáltatásokat teljesítsék. A források alakulása folytán azonban mára meglehetősen nagy adósságot halmoztak fel, nemcsak a megyei önkormányzatok egyébként, hanem valamennyi önkormányzat, 1200 milliárd forintot meghaladó passzívummal bírnak.

A megyei önkormányzatok tekintetében azonban lehetőség nyílt arra, hogy egy valódi perspektívát kínáló változattal új feladatokhoz jussanak, az állam pedig biztosítsa azokat a közszolgáltatásokat valamennyi polgárának standard módon elérhetően, amelyeket a megyei önkormányzatok biztosítottak eddig. Ezzel egy időben az állam magára vállalta azt a feladatot, hogy konszolidálja a megyei önkormányzatok adósságállományát. Ez a törvény ezeknek a feladatoknak és a hozzájuk kapcsolódó intézményi és vagyoni elemek átvételi eljárását rendezi. Az előterjesztés szerint a megyei önkormányzatok vagyona 2012. január 1-jével kerül állami tulajdonba, és egy megállapodással, valamint a törvény által meghatározott kivételekkel kerül ez a kör megállapításra. A kivételeket a törvény tartalmazza, illetve a megállapodás révén jelölhetők ki ilyenek. Praktikus okokból ez a megoldás született. Az intézményekhez kapcsolódik a vagyoni kör nagyobbik része, ezért a meghatározás a vagyoni kör tekintetében könnyebb ezen a módon.

Az adósságrendezési eljárásokat is rendezi a törvény, amelyek folyamatban vannak. Ennek mentén a bevont vagyon mértékéig az állam természetesen átveszi a felelősséget, és rendezi ezeket a tartozásokat. A tartozás, az adósságrendezési eljárás pedig a törvény erejénél fogva megszűnik. A vagyonátrendezést a törvény azon rendelkezései könnyítik meg, amelyek áfa-, illetve díjmentességet szabályoznak. A lebonyolításban kulcsfontosságú szerepet kapnak a megyei bizottságok, amelyek már ma is működnek az előkészítés mentén, megyei kormány megbízottak vezetésével, önkormányzati és államigazgatási szereplők részvételével.

A törvény lehetővé teszi azt is, hogy az átalakítás idejére intézményi biztos kerüljön kinevezésre, akinek az a feladata, hogy az új intézményi rendszer fölépítését szervezze.

Az átmeneti időszakra, annak érdekében, hogy a vagyonmozgás biztosított legyen, átmeneti kötelezettségvállalás-korlátozást is megfogalmaz a törvény. Természetesen azok munkájára, akik eddig látták el a feladatokat, a jövőben is szükség lesz, ezért a törvény a köztisztviselői és munkavállalói jogutódlásról is rendelkezik, jelezve, hogy az intézményben foglalkoztatottak foglalkoztatási jogviszonya úgy, ahogy az intézményben van, megmarad. Hiszen maguknak az intézményeknek az átvétele nem intézményi átalakítással, hanem a jelenlegi működési formájukban történik, függetlenül attól, hogy azok gazdasági társaságként, költségvetési szervként vagy más formában működnek.

A törvény kiegészítő rendelkezésként a decemberi illetékekkel kapcsolatban is tartalmaz rendelkezést, tekintettel arra, hogy a januári bérfizetés már az új fenntartót fogja terhelni. Természetesen ez a törvényjavaslat csak a törvényi szintű rendelkezéseket tartalmazza, mind az átvétellel, mind az intézményrendszerrel, mind pedig az egyes érintett ágazati törvényekkel kapcsolatban. Éppen ezért felhatalmazást kell tartalmaznia jó néhány részletkérdés szabályozására, amelyet a kormány feladatkörébe utalva meg is tesz. Összességében ezt szerettem volna mondani, tisztelt bizottsági elnök úr, és amennyiben kérdés van, azokra természetesen válaszolok. Kérem a tisztelt bizottságot, hogy az általános vitára való alkalmasságról hozzon pozitív döntés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mi is köszönjük, államtitkár úr. Megkérdezem, kinek van kérdése a bizottság részéről az előterjesztőhöz. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A következő kérdéseim lennének. Nem találok a benyújtott törvényjavaslatban az értékek meghatározását. Ez azt jelenti, hogy itt most a kormány képviselőjében államtitkár úr beszélt arról, hogy az önkormányzatok milyen értékkel adósdottak el, de nem beszélt arról, hogy mi az a vagyoni érték, amit át fognak venni. Márpedig, ha itt egy „valamit valamiért” tranzakcióról van szó, szerintem a parlamentnek tudnia kellene azt, hogy milyen értékű vagyon kerül át a megyei önkormányzatoktól az államhoz. A kérdésem az, hogy végeztek-e ilyen számítást, és megismerhető-e ez a számítás a parlament képviselői számára.

A második dolog. Nem találok az előterjesztésben az alkotmány módosítására vonatkozó kezdeményezést. Az alkotmány jelenleg érvényben lévő, hatályos szövege szerint, ami itt most történik, mindenképpen ellentétes az abban rögzített paragrafusokkal. Nem találok az előterjesztésben az államháztartási törvény módosítására vonatkozó kezdeményezést. Ismereteim szerint az államháztartási törvény módosítása szükséges ahhoz, hogy ez a tranzakció, ami itt le van írva, bekövetkezhesen. Szeretném megkérdezni, hogy vajon a kormány jelen lévő képviselői szerint az ebbe a dologi körbe tartozó, e törvény elfogadását megelőzően kötött jogügyletek, e törvény felhatalmazása nélkül kötött jogügyletek milyen kategóriába tartoznak, milyen kategóriába sorolhatók.

Végezetül szeretném megkérdezni azt, miután itt, az előterjesztésben megint csak nem találok utalást arra nézve, hogy vajon a vagyon értékének meghatározásával miért nem foglalkozik az előterjesztés. Ugye, jelenleg mind az államháztartási törvény, mind pedig a közgyűlések szervezeti, működési szabályzata erre vonatkozóan meglehetősen szigorú, időkött előírásokat is tartalmaz, és nem látom, hogy ezeket az előterjesztés bármely ponton érintené. Szeretném megkérdezni, hogy miért nem tartalmaz az előterjesztés erre vonatkozóan kezdeményezést. Ezek lennének a kérdéseim, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kinek van még kérdése? Boldvai képviselő úr!

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az első kérdésem az lenne, gondolom, abban egyetértünk, ez egy nagy léptékű törvénymódosítása az önkormányzati rendszernek. Készült-e a várható hatásokról hatástanulmány? Tud-e olyan számot mondani, mivel a pénzügyi bizottság előtt van, hogy mennyi a 19 megyei önkormányzatnak, mondjuk, a 2011-es működési hiánya kumuláltan? Tud-e olyan számot mondani, hogy mennyi a törvény erejénél fogva állami tulajdonba kerülő, ma megyei tulajdonú kórházak adósságállománya, mennyi a működési hiánya 2011-ben? Azért kérdezem ezeket, mert, gondolom én, az a szándéka az előterjesztőnek, illetve a kormánynak, hogy az eddig veszteségesen működő, és a szerkezeti problémák miatt évente folyamatosan hiányt termelő intézményeket egy racionálisabb mezőbe fogja össze, és megszüntesse a szerkezetből fakadó hiány újratermelődését. Szeretném látni ennek a megalapozottságát, illetve azt a szándékot, hogy ezt hogyan próbálják meg kezelni.

ELNÖK: Köszönöm. Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdésem arra vonatkozna, hogy folyamatban lévő európai uniós pályázatok kapcsán mi az eljárási rend. Tehát ha elkezdődött a beruházás, ha megtörtént a döntés a támogatásról vagy a szerződés aláírása, de nem kezdődött meg a beruházás, vagy éppen felében van, mert a jövő évben fog megvalósulni, ebben az esetben az önerő részét ki, hogyan és milyen formában fogja állni? Milyen szerződést vagy megállapodást kell kötni annak érdekében, hogy semmiképpen ne veszítsünk el új forrást és a beruházások is megvalósuljanak?

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Nekem is van még néhány kérdésem, államtitkár úr. A jogalkotási törvénnyel kapcsolatos követelményeknek ön szerint mennyiben tesz eleget ez a törvényjavaslat? Erre utaló kérdések már elhangzottak, nem akarom felsorolni, ön nyilván tudja, hogy a jogalkotási törvény milyen, előzetes hatásvizsgálattal kapcsolatos követelményeket támaszt a törvényjavaslat benyújtójával szemben. Ezzel kapcsolatban hogyan látja ön, ezeknek eleget tesz-e a törvényjavaslat?

A következő kérdésem, szintén volt már rá utalás, hogy az a vagyonmozgás, ami itt az államháztartás két alrendszere között végbemegy, a törvény elfogadása esetén mekkora vagyontömeget érint. Akár becsléssel, akár egyéb módon meghatározott számokról van szó, ahogy szintén elhangzott már kérdés formájában, mekkora vagyonról van szó? Ugyanez az adósságcsere is, amikor egyik zsebből a másikba megy ez az adósság, mivel államháztartáshoz tartozó alrendszerekről van szó. De tudja-e azt a központi kormányzat, hogy mekkora adósságot fog átvállalni? Jóllehet, az ország adóssága nyilván nem változik ettől, de a nagyság azért érdekes.

Végül az utolsó kérdésem, hogy ezt az egész várható tranzakciótömeget ki fogja ellenőrizni, hogy rendben van-e. Korrekt-e, szakszerű-e, jogos-e, törvényes-e, és így tovább? Tehát az ellenőrzéssel kapcsolatos ügyeket hogyan látja államtitkár úr, különös tekintettel arra a teljességi nyilatkozatra, amit majd meg kell tenni az átadó megyei önkormányzatoknak a 2. melléklet szerint, amiben kijelenti, hogy Ki fogja azt ellenőrizni, hogy az megfelel-e a valóságnak? Ezek a kérdések, és öné a szó.

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A nagyságrendekről szólt több kérdés. A következőket szeretném mondani. A 19 megyében összesen 739 intézmény érintett az átszervezésben, ez a 739 intézmény azonban az intézményi kategóriát használva jelent számot, ez közel 500 költségvetési szervet jelent, tekintettel arra, hogy egyes költségvetési szervek több intézményi

formában működnek. Ebből 30 egészségügyi, közel 500 közoktatási és több mint 100 szociális, gyermekvédelmi és ifjúsági, 77 közművelődési intézmény van, és az egyéb intézmények száma is mintegy negyedszáz. Ez a nagyságrend az általános jogutódlás keretében kerül át, tehát a feladatokkal és a feladatokhoz szükséges valamennyi vagyonelemmel. Ennek következtében valamennyi értékkel együtt is természetesen.

Az érték megállapítása hosszabb időt venne igénybe, tekintettel arra, hogy a létező legváltozatosabb intézményi formában működnek ezek az intézmények, és a mozgásuk is folyamatos. Tavaly és ebben az évben több megyében jelentős átszervezések történtek például ebben az intézményi szerkezetben, ezek a számok már az átszervezés utáni számokat tartalmazzák. 2010. végén a szállítói tartozásállománnyal együtt közel 190 milliárd forint volt a megyei önkormányzatok adósságállománya. A településeket is beleértve az önkormányzati intézményrendszeré a szállítói tartozásokkal együtt meghaladta az 1300 milliárdot.

Az alkotmány módosításával kapcsolatban egy másik előterjesztés hivatott rendezni a szükséges szabályozást, ez a T/4658. számú törvényjavaslat. Az államháztartási törvény módosítására természetesen szükség van, erről kollégám az NGM-ből fog néhány mondatot mondani. A törvényi előkészítés a létező összes adatot, amely ezzel kapcsolatban felmérhető, áttekintett, ezért jöttek létre már hetekkel korábban azok a bizottságok, amelyeket maga a törvényjavaslat is említ. Ezek a bizottságok azt a feladatot kapták, hogy tekintsék át a teljes intézményrendszert, annak valamennyi elemét, a gazdálkodási, a vagyon-, a létszámelemekig és a költségvetési tényezőikig bezárólag. Ezek a bizottságok kulcsszerepet fognak kapni abban is, hogy magát az átadás-átvételt lebonyolítsák. Az önkormányzatok ebben a bizottságban képviseltetik magukat, az egész vagyonszámvetésben, intézményfelmérésben, költségvetési elemek megállapításában részt vesznek az államigazgatási szervekkel együtt.

Az általános jogutódlás természetesen azt jelenti, hogy valamennyi aktívumot, valamennyi passzívumot és valamennyi tulajdont átvesz az állam. Ez azt is jelenti, hogy amennyiben az önkormányzatoknak az intézményfenntartással kapcsolatos passzívumai vannak, azokat is át fogja venni az állam. Az uniós fejlesztések tekintetében elemi követelmény, hogy az átadás-átvétel úgy történjen meg, hogy ebben működési vagy fejlesztésfolytatási probléma föl ne vetődhessen, az általános jogutódlás keretében ezek a szervek be fognak lépni szerződéses partnerként azokba a szerződésekbe, amelyek ma az önkormányzatok által kötöttek. És természetesen, ahogy jeleztem, az a kapacitás, ami ennek a fejlesztési folyamatnak a lebonyolításában részt vesz, ezután is rendelkezésre fog állni, hiszen maga a törvény a létszám-, illetve szervezeti kapacitások átcsoportosítását hozza köti a feladatok átcsoportosításához. Elemi érdek, hogy ez úgy történjen meg, hogy ne legyen visszafizetési kötelezettség belőle. Itt tulajdonképpen minden intézményrendszer tekintetében vannak ilyen fejlesztések, kiemelkedően nagyok ezek a fejlesztések az egészségügyi intézményrendszer tekintetében, amelyek nem a megyei szintű átvétel tárgyai, hanem az egészségügyi miniszter által kijelölt külön szerv fogja azokat átvenni. Természetesen ez a szervezet is tisztában van a feladat nagyságrendjével.

Az ellenőrzési feladatok tekintetében a törvény rendezi, hogy ki jogosult ellenőrizni az önkormányzatok és az állami szervek gazdálkodását. A teljességi nyilatkozat után is fennállnak ezek a jogosítványok, tehát minden további nélkül lesz lehetőség, éppen a teljességi nyilatkozatra alapozva arra, hogy akár az Állami Számvevőszék, akár a KEHI, akár más, egyébként ellenőrzésre jogosult szerv áttekinthesse az átadás-átvétel tárgyaként a teljességi nyilatkozattal biztosított vagyonszámvetés egészét. Köszönöm szépen.

Megkérném kollégámat az NGM-ből, hogy az államháztartási törvénnyel kapcsolatos...

ELNÖK: Esetleg majd én adok szót, ha megengedi.

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Bocsánat, elnézést kérek. *(Babák Mihály: Előterjesztőként átadhatja a szót.)*

ELNÖK: Szelényi György úr, tessék parancsolni!

SZELÉNYI GYÖRGY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Szelényi György vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium önkormányzati költségvetési rendszerek főosztályáról. Először néhány szót az átadandó intézményrendszer nagyságáról és feladatáról. Mintegy közel 500 költségvetési szervről van szó. Jelentős részben vannak benne egészségügyi és szociális intézmények is. Ez azt jelenti, hogy mintegy 90 ezer gyermek oktatása állami feladatként fog továbbmenni, ebből mintegy 17 ezer gyermek sajátos nevelési igényű. A szociális területet tekintve a szakellátási intézményi rendszerben ellátottaknak mintegy 60 százaléka megyei fenntartású intézményben van, onnan fognak átkerülni, ezen belül a gyermekvédelmi intézményekben ellátottak több mint 80 százaléka, hiszen a klasszikus GYIVI megyei fenntartású intézményrendszer volt.

Az ehhez szükséges, 2012-es forrásokra a költségvetési törvényjavaslat a IX. fejezetben külön soron 99,7 milliárd forintot biztosít, ebből mintegy 34-35 milliárd a közoktatási intézményrendszer normatíva és egyéb támogatásaihoz tartozik hozzá, 30,4 milliárd forint a szociális intézményrendszer támogatásaihoz tartozik, a többi globális megyei intézmények általános működéséhez kapcsolódik. Az a vagyoneszközérték, amiről szó van, 440 milliárd forintot jelent. Ha megnézzük a megyei önkormányzati adósságállomány részét, pusztán a hitel- és kötvényállományok tartozása 169 milliárd forint. Ez a 2011. évi első félévi önkormányzati beszámolókból származó adat, amiből mintegy 126 milliárd forint a kötvénytartozás, a többi a hiteltartozás. Más összefüggésben, a kötvénytartozásból 122 hosszú lejáratú, 2,6 pedig a működéshez kapcsolódó kötvénytartozás. A szállítói tartozás 29,9 milliárd. Tehát ez a 30 milliárd forint szintén a 2011. második negyedévi mérlegjelentés adataiból származik. Amit a működés tekintetében látni kell, az intézményrendszer működésében a 2010-es beszámolók alapján 15-17 milliárdnyi hiány jelent meg, a 2012-es költségvetési törvényben kell gondoskodni a teljes működési kiadás biztosításáról.

Amit még fontos elmondani ezzel kapcsolatban, az a következő. Az államháztartási törvényben a fejezetek közötti fenntartóváltásnak adott algoritmus megvan. A mostani törvényjavaslat ennek keretein belül rendelkezik arról, hogy az úgynevezett megyei intézményfenntartó központok fejezeti jogosultsággal rendelkező közép irányító szervek lesznek, amelyek majd később az intézmények költségvetéseit elfogadják és az ezzel kapcsolatos irányítási jogosultságuk érvényesítik. A vagyonnal kapcsolatban előbb elmondottak a beszámolóban lévő vagyonerőterek voltak. Mivel az államháztartás alrendszerei között megy végbe ez a vagyonmozgás, az államháztartási törvény értelmében piaci külön értékelést nem igényel, hanem az ebben, a könyvekben és az információs rendszerben lévő vagyonátadásról van szó. A megyei előkészítő bizottságok birtokában lévő tételes vagyonlistának kell alátámasztani ezt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megnyitom a vitát. Kinek van észrevétele? Boldvai képviselő úr!

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Elnézést kérek, nem észrevételem lenne, hanem próbáltam figyelni, de úgy érzem, nem kaptam választ. Újra megkérdezném, készült-e hatástanulmány ennek a törvénynek a megalapozására. Ha az előterjesztő nem gondolja ezt hosszasan fejtegetni, egy igen vagy egy nem is kielégítő. De szeretném ezt itt, a bizottság előtt jegyzőkönyvileg is hallani, hogy igen vagy nem.

ELNÖK: Világos. Ez egy újabb nyomatékostó kérdés. Van-e hatástanulmány vagy nincs.

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A törvényjavaslatok előtt a kormány előterjesztése tartalmazza az összes olyan felmérendő hatást és felmérendő tényezőt, amelyek alapján a kormány eldönti, hogy törvényjavaslatként benyújtja-e. Természetesen maga az előterjesztés tartalmazta ezeket az elemeket, illetve az általános és részletes indokolás tartalmazza ezeket a törvényjavaslatban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Én arra a kérdésre nem kaptam egyértelmű választ, ami úgy volt megfogalmazva, hogy e törvény elfogadását megelőzően ebben a témában létrejött jogügyletek, ameddig ezek a módosulások be nem következnek, minek minősülnek.

ELNÖK: Kérdés, vélemény mások részéről? *(Dr. Veres János: Vélemény van még.)* Akkor talán szíveskedjék erre válaszolni, aztán folytatjuk.

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A jogügyletek természetesen ügyletnek minősülnek, ezzel együtt a törvény tartalmazhat olyan rendelkezéseket, hogy meghatározott feltételek fennállása esetén ezek a jogügyletek adott esetben felülvizsgálhatók, illetve maga törvény tartalmaz olyan megközelítést is, hogy amennyiben működéshez szükséges jogügyletekről van szó, nem kerülhetnek egyébként sem felülvizsgálatra, hiszen magához az intézményrendszer működéséhez szükségesek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kaptunk válaszokat a kérdésekre, hogy mennyiben voltak kielégítőek, majd a véleményekben kell kifejtetni. Babák képviselő úr jelentkezett.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét. Tisztelt Képviselőtársaim! A változás nem öröm. És ez jelentős változás, rendszerszintű változás, sőt, mi több, mondhatnám, rendszerszemléletű változás. A kérdések között is felmerült a vagyoni, a pénzügyi követelések ügye, annak biztonsága. Ezek nagyon fontosak számunkra, miután nem önkormányzati bizottság vagyunk, hogy biztonságban legyen az állami vagyoni, a felhalmozott készlet, a követelések és sok egyéb más. Nyilvánvaló számomra, és lehet, hogy ezt nem sokan fogják kimondani, de ez egy rendszerszintű államosítás, mégpedig visszaállamosítás, egy korábbi hibás döntéssorozat eredményének felszámolása. Ehhez korábban nem nagyon volt bátorság, a rendszerváltást követően sem, hiszen éppen az a gond, hogy az államigazgatás és az állami feladatok, azaz az intézményi szolgáltatói feladatok összekeveredtek.

Az államigazgatás és a különböző intézményi szolgáltatások, amelyek állami feladatok voltak, átkerültek az önkormányzatokhoz. Veres János pénzügyminiszter volt, ő maga is tudja, hogy az állam az ellátási feladatokat, kötelező feladatokat nem finanszírozta az önkormányzatoknál. Ezek egy része önkormányzati kötelező feladat volt, de egyébként állami feladat. Érdekes mixtúra alakult ki az államigazgatás, az állami feladatok és azok finanszírozása tárgykörében, egy totális zűrzavar és alulfinanszírozottság, mégpedig a megyei önkormányzatok esetében. Ott kevesebbet finanszíroztak a kormányok, és a legrosszabbat az elmúlt 8 évben kapták, hiszen ki lettek ürítve a szükséges ellátási normatívák, költségek 50 százalékát finanszírozta az állami költségvetés.

Szóval épp ideje, hogy ez a mixtúra rendezve legyen. Nagyon merész feladat, és nyilvánvalóan oda kell majd figyelni segítő szándékkal. Azért merész, mert rengeteg érdeket sért, hiszen mindenhol, minden ellátási formában emberek vannak, munkaviszonyok vannak, ellátottak vannak. Ezek mozgása egzisztenciákat érint, ellátási bizonytalanságot okozhat. Engem pillanatnyilag nem annyira a tartozások kérdése zavar, hanem az, hogy az ellátások folyamatossága biztosítva legyen, hiszen az ellátottak fontosabbak, mint az intézmények, amelyek különböző szolgáltatásokat biztosítottak. Az ellátott a legfontosabb. Aztán következik az ellátó és maga a szervezet. Ez a mixtúra nagyon elhibázott lépés volt. Valamikor 1919-ben bolondult meg a rendszer, amikor a közigazgatást összekeverték a tanácsrendszerrel, aztán a tanácsrendszer átépítődött önkormányzativá, és olyan ostoba dolog állott elő, hogy önkormányzat és közigazgatás keveredett. Az önkormányzat egészen más típusú szervezet Európában, mint Magyarországon.

Szóval atipikus a rendszer, és ez a rendszerprofilírozás, azaz hogy minden a maga helyére kerüljön, nem következett be. Én szeretnék mindenkit óvni attól, hogy az eladósodottság mértékét túlságosan feltupírozzuk ebben az ügyben, bár ettől függetlenül lehetséges, hogy felelőségek is vannak mögötte, amiről majd érdemes lesz beszélni, hogy kell-e vizsgálni vagy sem, hogy ki mit követett el az eladósodást illetően, milyen hibákat és bűnöket. Az eladósodottság, azaz a forráshiány, a normatíva alulfinanszírozottsága okozta az általános pénzügyi feszültséget vagy hiányt a megyei önkormányzatoknál, különböző mértékben. Ugyanis a települések, amikor látták, hogy nem kapják meg a szükséges állami finanszírozást az állami feladathoz, akkor ezeket átpasszolták a megyének, amely kénytelen volt, törvény szerint köteles volt fogadni. Kérdés, hogy milyen üzemgazdasági paraméterekkel, de át kellett vennie, és sok esetben politikai konszenzusok kapcsán tovább üzemeltették gazdaságtalanul vagy éppen magas költséggel, holott nem biztos, hogy az ellátottak érdekét is pontosan ez szolgálta.

Szóval, száz szónak is egy a vége, úgy gondolom, nem elvéve más bizottságok fontos munkáját, a sok konfliktust előidéző és sok egzisztenciát érintő változást egyszer meg kellett lépni. Vissza kell térni a gyökerekhez, hogy az államigazgatás legyen államigazgatás. Ez a montesquieu-i hatalommegosztás, hogy a kormány végrehajtó szervezetének le kell mennie a járásokig. A másik dolog pedig az állami feladatok, közfeladatok állami ellátása, viszont a településeknek majd lesz joguk és lehetőségük, hogy ezeket az állami feladatokat magukra vállalják bizonyos feltételek és követelmények mellett. Több sérülékeny pontja van még az egész ügynek, hiszen a megyei jogú városok ügye még nem teljesen tisztázódott, aztán nem pontosan látjuk még az önkormányzati törvény koncepcióját, számomra pénzügyileg eléggé sötétnek tűnik. Nem látjuk azt, hogy mi lesz az önkormányzatok kötelező feladata, ha kiválik az államigazgatás, és hogyan biztosítja majd az állam a nem önkormányzati, nem szabadon, nem önállóan vállalt feladatot, hanem a kötelező feladatok finanszírozását.

Ezek nagyon komoly pénzügyi kérdések. Egy biztos, hogy a most elkezdett rendszerátalakító és rendszerszemléletű változás a költségvetés oldaláról átláthatóságot, bizonyos területek között egyenlőséget és igazságosságot teremt, ugyanakkor ellenőrizhetőséget is biztosít majd. Ezzel azt akartam mondani, hogy ha egy színházjegy valahol ennyibe kerül, akkor az másutt is annyiba kell kerüljön, nem lehet, hogy másutt drágább. Ha egy szociális otthoni ellátás ennyibe kerül egyik helyen állami forrásból, akkor az annyiba kerüljön másutt is, és nem összevissza. Hiszen a különbségek is ebből adódtak, hogy mindenki saját szája íze szerint, jól vagy rosszul felfogott érdekei szerint próbálta ezeket a rendszereket üzemeltetni. Én a magam részéről a törvényjavaslat benyújtását támogatom. Köszönöm.

ELNÖK: Mi is köszönjük. Kinek van még észrevétele, véleménye? Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sok kérdés van, amit másként látunk, mint Babák képviselő úr, de ez nem meglepő. Először is szeretném rögzíteni, hogy egy olyan törvényalkotási folyamatnak vagyunk részesei, amely teljes mértékben nem felel meg a jelenlegi törvényi előírásoknak. Ugye, az előterjesztésnek sem az általános, sem a részletes indoklásában nem szerepelnek számok. Nem szerepelnek azok a számok, amik most szóban elhangzottak, pedig ezek igen fontos számok. Ezek közül azt a két számot szeretném kiemelni, ami azt mondja az elhangzottak alapján, hogy 169 milliárd forint hitel- és kötvényállomány, 29,9 milliárd forint szállító tartozás fejében mintegy 440 milliárd forintos vagyon- és eszközérték cserél gazdát. Ez nem értékarányos csere, ha szabad így fogalmaznom. Ez a minimum, ami kimondható ebben az esetben. Ha még azt is hozzáteszem, hogy a 440 milliárd forint nem felértékelt értéket jelent, mivel elhangzott Szelényi úrtól, hogy ez a beszámolóknak szereplő érték.

Miután érvényes jogszabályok vannak ma Magyarországon arra nézve, hogy az önkormányzatok csak vagyonértékelés alapján tehetnének ilyen jogügyletet, ezért szerintem mindaz a szándék, ami a benyújtott javaslatban is megfogalmazódik, hogy kikerüljön ilyenfajta vagyonértékelést, ennek az értékaránytalanságnak a leplezését szolgáló szándék. Tehát eleve nem tisztességes a benyújtott törvényjavaslat szándéka. Nem tisztességes abból a szempontból sem, hogy akkor nyújtják be ezt a törvényjavaslatot, amikor nyilvánvalóvá vált ellenzékiek kezdeményezésére az országban több helyen, hogy olyan jogügyletekre került sor az elmúlt két hétben, amelyek megkötésére nem voltak felhatalmazva a megyei közgyűlési vezetők, és ilyen értelemben egy elhibázott megállapodás-aláírási gyakorlatot próbálnak utólag legalizálttá tenni. El van rejtve a benyújtott javaslatban egy visszamenőleges dátum is még ráadásul. Azt gondolom, nem lehet utólag legalizálni azt, ami két héttel ezelőtt történt.

Semmiképpen nem tudom elfogadhatónak tartani azt az értékaránytalanságot, ami megjelenik ebben a bizonyos számsorban, amit most megismerhettünk. És két olyan körülményre szeretnék még itt utalni, amivel a benyújtott javaslat nem foglalkozik, akik eddig megszólaltak kormányzati oldalról, ezzel nem foglalkoztak. Ugye, itt olyan vagyon elemekről is szó van, amelyhez lakossági hozzájárulás, vállalkozói hozzájárulás, az adott helyen, adott célra történő megvalósulásaként valósult meg. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből ismerek ilyen jellegű konkrét ügyeket. Ami itt most előttünk van, úgy tesz, mintha ilyen nem létezett volna, érdektelen, hogy ki, mivel és hogyan vett részt ilyen jellegű ügyletekben. Átvert emberek, átvert vállalkozók sokasága van abban a körben ma, akik azért adták a pénzüket, azért adták a vagyonukat, azért adták a hozzájárulásukat, hogy ott valakinek valamivel jobban működő ellátása legyen. Most pedig mindez államosításra kerül.

Babák képviselő úr nem kertelt, megmondta, hogy ez egy visszaállamosítási folyamat. (*Ékes József közbeszól.*) Van garancia ebben a törvényben arra, hogy nem szűnik meg a tevékenység?

ELNÖK: Hadd fejezze be Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Tehát azt gondolom, hogy a benyújtott javaslat többszörösen alkalmatlan arra, hogy a parlament komoly tárgyalást folytasson róla. Egyrészt ma délután kell a bizottságunknak a vitára alkalmasság szempontjából megítélni, ezt is a javaslat színvonalához méltó eljárásnak tekintem. Magyarul, pörgessük le minél hamarabb ezt a történetet, ami azért merült fel, és nem az elnök úr személyes hibájaként rovom föl természetesen, mert napirendi tűzi az Országgyűlés még a héten ennek a javaslatnak a tárgyalását. Kérem szépen, nem lehet egy ilyen javaslattal az elmúlt két hétben elkövetett hibát helyrehozni. Nem lehet, mert a javaslat színvonala nem megfelelő, a javaslat szándéka nem egyenes, és a javaslat maga azt bizonyítja, hogy akik ezzel foglalkoztak, azoknak

szándéka sincs arra nézve, hogy komolyan vegyék egy megye vagyonát, hogy komolyan vegyék egy megyében élő emberek vagyonát.

Ugye, abban a speciális helyzetben vagyunk itt, hogy megyei közgyűlési elnök ül a bizottság alelnöki székében. Ő esküt tett annak idején annak a megyének a vezetésére, annak a megyének a szolgálatára, annak a megyének a vagyonával való megfelelő gazdálkodásra. Ez a törvényjavaslat, ami most előttünk van, őt esküszegésre fogja kényszeríteni. Sőt, ez a törvényjavaslat azt biztosítja, hogy a vagyonért nem értékarányos cserét fog kapni. Azt tudom tehát mondani, hogy teljes mértékben elfogadhatatlan, ami itt most előttünk van. Sok szempontból megpróbálják körültekintően szabályozni. Például kifejezetten méltányolom azt, hogy a decemberi illetékbevétel azért van szabályozva a javaslatban, hogy a január 5-ei fizetésekre és járulékokra megfelelő fedezet legyen. Szerintem ez egy rendben lévő pontja a benyújtott javaslatnak.

De az alapkérdés nincs benne rendesen szabályozva. Az alapkérdés az, hogy egy többszörös vagyonértékkel szemben hogyan lehet egy hitelért vagy egy tartozásállományért ilyen értéktelen cserét végrehajtani, törvénnyel kötelezően kimondani. Azt gondolom, az általam elmondottak miatt egyértelműen megállapítható az, hogy ez a javaslat ebben a formájában nem alkalmas arra, hogy a parlament erről vitát folytasson, hiszen ki kellene egészíteni mindazokkal a körülményekkel, amelyek itt most nem szerepelnek a benyújtott javaslatban. Ezért én nem javaslom az általános vitára való alkalmasságát, és természetesen tekintettel vagyok az idő szűkére, ezért fogom ilyen rövidre a mondandómat, de mondjuk 18 másik pontban lehetne még hasonlóképpen fogalmazni a javaslat kapcsán. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Mi is köszönjük. Szólláth képviselő úr következik.

SZÓLLÁTH TIBOR ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Meglepődve hallgattam Veres képviselő úr megnyilvánulását. Ezt az ügyletet úgy feltüntetni, mint egy adásvételt vagy értékarányú cserét, eleve tévedés, hiszen nem lehet erről szó. Nyilván ez félrevitele a dolgoknak. Értem, hogy kommunikációs szempontból nagyon jól jön az MSZP-nek most egy olyan ügylet, ami Sukorót és más botrányos ügyet tud kompenzálni, de ez nem ilyen ügy. Én is megyei tisztségviselő voltam, és korábban belülről láttam ezt a rendszert. Valamikor a '90-es évek elején volt egy megállapodás az állam és az önkormányzatok között, hogy milyen feladatokat ad át az önkormányzatoknak működésre, és nyilván ehhez vagyont, vagyontárgyakat is biztosított. tulajdonképpen ezek a vagyontárgyak kerülhetnek most vissza egy új megállapodás keretei között az államhoz. Azt gondolom, eddig ez talán rendben is lehet.

Nyilván szépséghibák vannak ebben az ügyben, de alapvetően azzal, hogy itt aránytalanságról, hűtlen kezeléstről beszéltek, és a megyei elnökök esküszegéséről is szó volt már, nem értek egyet. Állami vagyonról beszélünk, és ez az állami vagyon állami tulajdonban marad. Sem vagyonvesztésről, sem más egyébről nem lehet beszélni. Nyilvánvalóan ez egy kommunikációs fogás szeretne lenni, nem hiszem, hogy ez egy szerencsés út. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Következik Molnár Oszkár képviselő úr.

MOLNÁR OSZKÁR (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Bevallom őszintén, picit kényelmetlen helyzetben érzem magam, hiszen 12 éven keresztül a Fidesz-frakcióban ültem, és a sors úgy hozta, hogy most függetlenként szemlélem a parlamentben zajló eseményeket. Nagyon sokszor gondoltam már arra, hogy el fogom mondani, és most, azt gondolom, elérkezett az ideje, hogy elmondjam: van itt előttünk egy törvényjavaslat, amelyről

az a meggyőződésem, hogy ezer sebből vérzik. Amiket Veres János képviselő úr elmondott, előtte ugyanezeket a dolgokat jegyeztem föl magamnak, 440 milliárdos vagyoneért cserébe usque 200 milliárd kötelezettségvállalás, és sorolhatnám ugyanazokat a pontokat. Nem beszéltem össze vele természetesen.

Azt szeretném mondani - nem tanácsolok senkinek semmit, nem az én feladatom, mindenki úgy politizál, ahogy akar -, hogy ez egy több sebből vérző törvényjavaslat. Nem feltétlenül gondolom azt, hogy azért, mert 8 éven keresztül ezelőtt az MSZP kormányzott, úgy, ahogy kormányzott, eladósította egyébként az önkormányzatokat úgy, ahogy eladósította, többek között a megyei önkormányzatokat is. Az, hogy ilyen helyzetbe kerültek a megyei önkormányzatok, alapvetően, ki kell mondanunk, 8 év MSZP-s kormányainak köszönhető, a folyamatos forráskivonások, a megyei önkormányzatok önhiki-ből való kizárása, és hadd ne soroljam ezeket a dolgokat. Tehát vagyunk egy helyzetben, amit nyilván megpróbál a kormány valamilyen módon megoldani. Bennem az a kérdés vetődik föl, hogy ez-e a helyes megoldása ennek a problémahalmaznak, amivel most szembe kell néznie ennek az országnak.

Emlékezzenek rá, kedves képviselőtársaim, ebben a parlamentben 1990-től 2010-ig ült egy komoly erő. Ennek a komoly erőnek volt egy nagyon mókás frakcióvezetője, néha elnöke, néha mindkét posztot betöltötte. Neki volt az a kedvenc szavajárása, hogy az állam a legrosszabb tulajdonos. Természetesen nem értettem vele egyet akkor, amikor ezt mondta. De azzal sem értek egyet, amit most tervez a kormány, az oktatási, egészségügyi, szociális és minden intézmény államosításával. Nem lehet egyetérteni ezzel, mert, itt nagyon sok polgármester kolléga ül, akkor gyakorlatilag kiürülnek az önkormányzatok, nem lesz feladatuk. Akkor mi a csudának? A polgármester ül majd a szemétdomb tetején, mint egy kakas? És mit fog csinálni? Persze, majd városfejlesztést meg a településtudományt fogja igazgatni. Erre nem kell polgármester. Erre megfelelő egy városigazgatóság vezető meg mit tudom én, még kicsoda, egy pénzügyi vezető ahhoz a forráshoz, amit fog kapni még egyáltalán az államtól az önkormányzat.

Szerintem nem szabad politikai oldalról megközelíteni azt, amit én is fölírtam magamnak, hogy az önkormányzati törvény kötelezően előírja a vagyonszerzésnél a vagyonszerzésértékelést. Kötelező jelleggel előírja. Az teljesen mindegy, hogy önkormányzati tulajdonból kerül állami tulajdonba, az önkormányzatnak mint gazdának, mint jelenlegi tulajdonosnak kötelessége vagyonszerzésértékelést végezteni. Ez a 440 milliárd nyilván könny szerinti érték, gondolom, és ki tudja, hogy mennyi most a tényleges piaci értéke.

Szeretném még egy dolgra föl hívni mindenki figyelmét. Nevezetesen arra, és a saját példánkat mondom. Az edelényi önkormányzat a görög katolikus egyház fenntartásába adott át az idén nyáron egy gimnáziumot és egy általános iskolát. A gimnáziumnál nem túl régen, pontosan egy esztendővel ezelőtt történt meg a felújítás uniós forrásból. Természetesen az NFÜ-től kellett előzetesen bekérni minden engedélyt a fenntartóváltásra. Nem is ez a lényeg ebben. Szerette volna az egyház átvenni az egyik óvodánkat, ahol most nyertünk pályázatot felújításra. Megmondta az NFÜ, hogy projekt közben, addig, amíg a pénzügyi elszámolás nem ért véget, nincs fenntartóváltás. Csak arra szeretném felhívni a figyelmet, teljesen mindegy, hogy önkormányzattól kerül az államhoz, egyeztetettek-e az Európai Unióval ezzel kapcsolatban? Például a miskolci megyei kórházban most kezdődött el a csillagpontos kórház építése, 11 milliárd forint értékben. Kérdés, de rendkívül fontos kérdés, azt gondolom.

Sok-sok ilyen dolgot lehetne még elmondani, de én sem akarom most senkinek az idejét elrabolni. Majd az önkormányzati törvényről nyilván még lesznek nagyon-nagyon komoly nézetkülönbségeink, komoly véleményeltérések, ha odakerül a sor, de ebben a törvényben is rengeteg a hiba. Én sem tudom jó szívvvel azt mondani, hogy alkalmasnak tartom általános vitára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Herman képviselő úr következik. Visszalépett. Megkérdezem, hogy kinek van még észrevétele. Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak arra szeretném föl hívni a figyelmet, hogy itt a vagyon meg az érték kapcsán nyilván nem lehet más értéket felmutatni, mint egy könyv szerinti értéket, a vagyonszerkezetben benne lévő értéket. Hiszen elég nehéz piaci értéket találni egy iskolának, kórháznak. Az alatta lévő földterületen még csak-csak, de magát az épületet, amit eddig gyógyító-megelőző munkára vagy iskolai oktatásra használtak, vélhetőleg ezután is erre kívánják használni. Hogy hogyan és mi módon, azt nyilván azok a szervezetek eldöntik, amelyekhez kerül az adott létesítmény.

Egyébként is azt látom, hogy ha nem működik az az intézmény, abban az esetben lehet bármennyi a könyv szerinti értéke, gyakorlatilag nagyon hamar lenullázódik, hiszen maximum bontott téglaként lehet értékesíteni vagy a földterületet használni valamire. A legfontosabb az, hogy működtessen valamilyen fenntartó. Most a kormány úgy gondolja, hogy az állam lesz ez fenntartó, akkor az állam lesz a fenntartó, és ehhez kell megteremteni a törvényi háttérrel. Ez a javaslat igyekszik megteremteni ezt a törvényi háttérrel. Hogy hogyan és mi módon zajlódjon törvényesen ez a vagyonátadás. Babák képviselő úr visszaállamosításról beszélt, annak is lehet ezt tekinteni, bár elég nehéz értelmezni, hogy önkormányzati vagyon kerül állami vagyonba, és az önkormányzat is kvázi államinak tekinthető. Inkább egy köztulajdoncseréről beszélnék legszívesebben. Ezért nem osztom azt a véleményt, amit Szólláth képviselő úr is kifejtett Veres képviselő úr részére, hogy azért ez mégsem gazdasági társaság és állam közötti, valamilyen jellegű vagyoncsere, hanem egy köztulajdonban lévő létesítmény kerül át más fenntartóhoz, amely szintén állami akaratot testesít meg.

A tekintetben egyet lehet érteni akár Molnár képviselő úrral is, hogy számtalan problémás rész merülhet föl, gyakorlatilag több hónap, több hét áll még rendelkezésünkre arra, hogy ezt a koncepciót ki lehessen dolgozni, adott esetben módosítani, javítani lehessen. Nem véletlenül tettem föl a kérdést az európai uniós projektek kapcsán, mert szerintem az egésznek az a leggyengébb része, és az európai uniós forrásokat semmiképpen nem szabad veszélyeztetni, hogy ezeket veszítsen el a magyar állam, bárki is a fenntartó, akár önkormányzati, akár állami. Az egyik legfontosabb feladat lesz, hogy ezt jól körülhatároljuk annak érdekében, hogy európai uniós forrásokat ne veszítsünk el, ne kelljen visszafizetni.

Nyilván e tekintetben egy dologra szeretném föl hívni a kormány képviselőinek a figyelmét is az egészségügyi rendszer kapcsán. A megismert önkormányzati törvényszöveg arról ír, hogy a helyi önkormányzatoknak nincs 2012. január 1-től a fekvőbeteg-ellátásban kötelezettségük. Na most, perpillanat csak a megyei jellegű intézmények által fenntartott kórházakról van szó. Értem, hogy kialakul egy hierarchia, a megyei ráhatáson keresztül ezt meg fogják oldani, csak a városi kórházak beillesztése ebbe a rendszerbe nagyon nagy odafigyelést fog igényelni, hogy az hogyan történik. Számomra kérdőjel az, hogy hogyan lehet a kettőt egyáltalán elválasztani egymástól. Még egyszer mondom, az önkormányzati törvény szövege pedig arról szól, hogy a fekvőbeteg-ellátás kikerül január 1-től az önkormányzatok feladatellátási köréből, tehát ezeket le kell fedni egymással, mert itt ellentmondást érzek. Bízom benne, hogy addig ez a lényeges kérdés tisztázódni fog.

Mindenképpen fontosnak tartom azt, hogy legyen egy törvényi háttér a vagyon és a működtetés oldaláról a megoldás megtalálására. Ezért is tartom fontosnak, hogy ez a törvény bekerül, ezért is kell a parlamentnek, a bizottságnak sokat foglalkozni ezzel, hiszen ez egyfajta analógiát is jelent a későbbiek tekintetében, a később elvégzendő feladatok vonatkozásában. Tehát úgy gondolom, az irány jó, helyes, általános vitára mindenképpen

alkalmas, amit javítani kell, azt még javítani kell az elkövetkező napokban, hetekben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azt kell mondjam, hogy az elhangzott hozzászólások alapján van néhány vitakérdés, amire érdemes visszatérni. Elsőként Szólláth képviselő úrnak szeretném mondani, hogy az nem úgy van a jelenlegi alkotmány szerint, hogy az egyik is állami vagyon és az fog maradni ezt követően is. A jelenlegi alkotmányban külön nevesítetten benne van az önkormányzatok vagyona önálló kategóriaként, és az általam ismert javaslat szerint ez nincs jelenleg megváltoztatva. Éppen ezért ezt nem lehet úgy értelmezni, ahogy a hozzászólásában elmondta, hogy nem kell ezzel foglalkozni, mert az állami vagyon különböző megjelenési formáiról lenne szó. Szerintem nem erről van szó.

Oszkár hozzászólásával egyetlenegy vitám van. Lehet az elmúlt 8 évet sok szempontból kritizálni. A mi megyénkben a 8-ból 4 évben érdemi adósság nem volt, a második 4 évben érdemi adósságnövekedés volt, 50-szeresére nőtt a 2006-oshoz képest 2010-re a megyei önkormányzat adóssága. Azt tudom még mondani, azért az nagyon fontos, hogy miközben Magyarországon mindenütt szigorítani kellett abban a bizonyos 4 évben a kiadásokat és sok minden mást, mert ezt követelte a világ, eközben ebben az intézményrendszerben a számok azt mutatják, hogy nem sikerült olyan mértékben a kiadások visszafogása, úgy fogalmazok, hogy egyébként az állami intézményrendszer más területén kötelezően végrehajtott szigorítás, a települési önkormányzatok jelentős részében végrehajtott átszervezés. Babák Mihálytól szoktuk hallani a költségvetési bizottság ülésén, hogy ő Szarvason megcsinálta, tőle szoktuk hallani kvázi mintaként és példaként, hogy nem volt ugyan népszerű, de végrehajtotta azt az átalakítást, amit végre kellett hajtani ahhoz, hogy a gazdálkodás kiegyensúlyozottsága megteremtődjön Szarvason.

Csak azért idézem őt, hogy nem arról szól a történet, hogy én ezt pártpolitikai alapon akarom megítélni. De igenis, Magyarországon elmaradt bizonyos területeken az, amit meg kellett volna csinálni. Én most nem mondom azt, hogy ez ilyen vagy olyan pártpolitikai megfontolások alapján történt. Azért nem mondom, mert fölösleges lenne most belemászni. Viszont, amit mondani szeretnék, az az, hogy amikor arra hivatkoznak, hogy azért nem kell vagyont értékelni, mert itt iskolák, kórházak átadásáról van szó, bocsássanak meg, hadd idézzem a törvényjavaslatot szó szerint.

Azt mondja az 1. §-ban – „átvett vagyon: a megyei önkormányzat vagyona, valamint a fővárosi önkormányzat egészségügyi intézményekhez kapcsolódó vagyona, ideértve a tulajdonában álló valamennyi ingó- és ingatlanvagyon, valamint vagyoni értékű jogot.”

Azt mondja a 2. § (1) bekezdése: „A megyei önkormányzatok vagyona és vagyoni értékű joga a megyei önkormányzatok fenntartásában lévő intézmények, azok vagyona és vagyoni értékű joga, valamint a fővárosi önkormányzat fenntartásában lévő egészségügyi intézmények vagyona és vagyoni értékű joga (a továbbiakban vagyon) leltár szerint, valamint a megyei önkormányzatok tulajdonában lévő jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság (a megyei önkormányzat tulajdoni hányada erejéig), alapítványa, illetve közalapítványa (a továbbiakban együtt intézmények) 2012. január e-jén állami tulajdonba kerülnek, továbbá alapítói, fenntartói joguk az e törvényben meghatározott szervekre jelen törvény erejénél fogva száll.”

Ne mondják tehát azt, hogy itt csak iskolákról, kórházakról, idősotthonokról meg gyermekintézményekről van szó. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében van olyan alapítványa a megyei önkormányzatnak, amelyben készpénzállományban több tízmillió forint van jelen pillanatban. Van olyan alapítványa, amelyben százmilliós értékű vagyon van, megyei

önkormányzati vagyon van. És erre önök most azt mondják, hogy ezt nem kell értékelni? Azt mondják, hogy egy korábban államtól kapott vagyon száll vissza az államra? Semmi köze nem volt az államnak mondjuk momentán két ilyen alapítvány létrehozásához, mert a megyei önkormányzat létrejöttét követően jött létre a két alapítvány, és ebben ma ilyen értékű vagyon van kimutatva. Nem vagyoneértékelve, mert a vagyoneértékelést, azt mondja a törvény, hogy nem kell elvégezni. Sőt, ki akarják zárni, ha jól olvasom az egyik pontját, bár ezt nem erősítették meg az előterjesztők.

Kérem, én csak azt szeretném ezzel elérni, ha Dancsó képviselő úrnak igaza van abban, hogy az európai uniós projektek környékén vannak problémák, elvarratlan szálak, gondolom, ezt úgy képzelik az előterjesztők, hogy utasítják az NFÜ-t, hogy ezt követően nem ez a válasz. Oszkár kapott egy választ az ő önkormányzati intézményére, az ebben érintett intézményi körre az NFÜ-nem azt a választ kell adja utasítás alapján, hogy, hanem majd más választ. Aztán majd az EU el fogja dönteni később, hogy van-e ebből visszafizetési kötelezettség vagy nincs. De könyörgöm, ebben a törvényjavaslatban nemcsak arról van szó, amiről itt szívesen beszélnek néhányan, itt valóságos vagyonelemekről, üzleti vagyonelemekről van szó. Olyan ingatlanokról van szó Szabolcs-Szatmár-Bereg megye esetében, amelynek jelenleg van olyan forgalmi értéke, mai többszöröse a nyilvántartott értéknek. Miért tudom ezt? Azért, mert kijelölte a megyei önkormányzat elidegenítésre az ilyen ingatlant, ehhez vagyoneértékelésnek kellett bekövetkeznie az államháztartási törvény szabályai szerint, és a könyvben szereplő értékhez képest a vagyoneértékelő érdemben más értéket mutatott ki – értelemszerűen.

Magyarul, szerintem egészen másról szól ez a javaslat, mint amennyire néhányan megpróbálják leegyszerűsíteni. Azért idéztem a javaslatból szó szerint részeket, mert szeretném, ha ezt a részét is figyelembe vennék. Nemcsak egyszerűen pártpolitikai szándékról van itt szó, hanem, ha egyszer egy ilyen rendszerátalakításba hozzákezd egy kétharmados többség, itt Lajos mondja nekem, ő úgy hallja már, hogy nemcsak a megyei kórházak lesznek érintettek a folyamatban, hanem a városi kórházak is. Persze, hogy így halljuk, ez teljesen nyilvánvaló mindenki számára. Természetesen más, jelenleg önkormányzati tulajdonban lévő intézményi kör is érintett lesz majd az átalakításban, más módon. Ne egy ilyen rossz alapról induljon ez az átalakítás!

Azt mondtam a 2006-os választási kampányban is, kaptam érte feddést, hogy a magyar önkormányzati rendszer átalakításra szorul, mert a '90-ben létrehozott, jó szándékkal létrehozott önkormányzati rendszer finanszírozása fenntarthatatlan. Szó szerint ezt mondtam mindvégig, ma is ezt mondom. De az átalakítást nem lehet úgy elkezdni, hogy 440 milliárd forint kontra 169 milliárd forint. Nem azért kell a megyei önkormányzatok vagyonát megváltoztatni vagy bizonyos intézményeit adott esetben más működtetésbe hozni, mert van 169 milliárd forint tartozásuk. Ez egy teljesen rossz út, teljesen téves út, ha ezen indulunk el. Valóban meg kell változtatni az önkormányzati rendszert, de nem azért, mert a megyei önkormányzatok ennyi tartozással rendelkeznek.

Én próbáltam néhány dologra felhívni a figyelmet, azt remélem, el fognak gondolkozni a kormánytöbbség tagjai is. Higgyék el, hogy az ami, most be van nyújtva, így biztos, hogy nem jó. Egészen más módon kell a dolgot megközelíteni. És még egyszer mondom, az nem megfelelő megoldás, hogy azért, mert a megyei önkormányzatok ennyi adósságot halmoztak fel, azon intézményeket és a full vagyont, tehát a teljes vagyont elveszik. Egyetlenegy kitétel van, ha jól értem a javaslat alapján, amelyre nem terjed ki a megyei önkormányzattól el az államhoz a vagyont értékelés nélkül, ez pedig a kezelésében lévő vagyon. Tehát a más tulajdonában, de a megyei önkormányzat kezelésében lévő vagyonra. Nem lehet elvarratlanul hagyni olyan kérdéseket, amelyeket az imént érintettünk. Azt remélem, hogy meg fogják gondolni. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Ékes képviselő úr következik. (*Babák Mihály: Én már korábban jelentkeztem.*) Láttam. Babák képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm, elnök úr. Igyekszem rövid lenni, és jóhiszemű lenni, mármint azt feltételezni, hogy az imént elhangzott vélekedések a dolgok iránti aggodalmat tükrözik. A dolog lényege, hogy a hiányból és az eladósodottságból kiindulni hibás. Javaslom, hogy ezt tényleg felejtsük el. Tudniillik onnantól kezdve kitekerik az egész ügyet, és tényleg arról kezdünk el beszélni, hogy miért adósodtak el, mennyi a hiány. Rossz pálya, ha a hiányról és az eladósodottságról beszélünk. Huszonegy éves konstrukció avult el, amelyben nem követhető nyomon az állami feladat és abban az ellátó szervezet teljes felelőssége, finanszírozása sem.

A másik pedig. Szintén jóhiszemű vagyok a tekintetben, hogy ez a megjegyzés figyelemre méltó, hogy nemcsak intézményi vagyonban van üzleti típusú vagyon, és most nem akarom megsérteni az előttem szólót, mert nem részvénytársaságról beszélünk, hanem állami feladatokról és nemzeti vagyonról. De igenis van a megyei önkormányzatoknál, ezt aláhúzom, üzleti típusú vagyontárgyak, amelyekről ez a törvény talán elfeledkezik, úgy emlékszem, nem szól. Ebben egyet kell értenünk, ahogy az előzőben is. Azért azt látni kell pontosan, hogy korábban a megyei önkormányzatokhoz és minden önkormányzathoz állami vagyon került feladattal, és lett önkormányzati vagyon. Most az általam idézőjelbe tett államosítás azt jelenti, hogy a feladattal a vagyon is visszakerül az államhoz.

Az is igazság, hogy 1990 óta nem sikerült tisztázni pontosan, hogy mi az állami feladat. Amikor a parlamentben egy költségvetési vitánál arról szóltunk, hogy kié az iskola, és kinek kell a finanszírozást biztosítani, akkor az állam azt mondta, hogy az az önkormányzaté, az önkormányzat pedig azt mondta, hogy állami feladat. Ez a labdadobálgatás 21 éve megy, valójában tehát azt is tisztázni kell e tekintetben, és ez is egy alkalom lesz arra, hogy a feladatot magához veszi az állam, hogy az állami feladatokat ő maga lássa el, vagy valakit megbíz később, hogy lássa el ezt a feladatot a nevében. De nem lett definiálva, hogy az állam valójában mit csinál azon kívül, hogy kormányoz, hogy van, hogy az államnak van vagyona, hogy mi az az állami feladat, amit köteles ellátni az állampolgárok érdekében.

Úgy látom, kicsit keverednek itt a dolgok, és helyi önkormányzat most nem tárgyköre, nem témája ennek a törvényjavaslatnak, de bonyolultabb a helyzet, mint a megyei önkormányzatoknál. Átadta az intézményt, ami az ő vagyona, de más üzemelteti – nincs eldöntve, hogy kinek a vagyona és kinek a feladata. Van ennek még cizellálható problémaköre. De azért javaslok, hogy kerüljön be általános vitára a törvényjavaslat, mert ha nem kerül be, sosem lesz rendszerszintű gondolkodás, és nem követi egymást a feladat-vagyon-felelősség kérdése. Mert felelősség is van a feladatellátást illetően. Ez sem volt tisztázva. Így nem lesz rend. Ez a mixtúra, ami létrejött, nem rendeződik. Elnök úr, köszönöm, ha megértett.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel a vitát lezárom, és mielőtt megadom a szót államtitkár úrnak, engedjék meg, hogy néhány reflexiót tegyek ehhez a vitához. Az egyik az, hogy a véleményemet a legfrappánsabban Molnár Oszkár képviselő úr véleménye fejezte ki, hogy ezer sebből vérzik ez a törvényjavaslat. Mixtúrának is lehet mondani, mindenféle szinten értelmezhető és vitatható. Csak egy példa. A preambulum azzal kezdődik, hogy a Jó Állam. Ezt tulajdonnévként használja. Nemrég fogadtuk el a magyar nyelv védelméről készített országgyűlési határozatot. Ha ezt a Jó Államot idézőjelben és kisbetűvel írja a javaslattevő, akkor nem kötözködöm. Mi az, hogy jó állam? Ez egy új jogi fogalom? Vissza megyünk Platónhoz vagy XIV. Lajoshoz vagy hová?

De történelmileg is probléma van. Kérem, ez a szent istváni megyerendszer, ami ezer év óta létezik, billenhet meg. Történelmietlen, ez is vitatható, de mi nem vagyunk se filozófiai

bizottság, se történelmi bizottság. Gazdasági és pénzügyi, jogalkotási problémák merültek fel, nincs szinkronban, nem veszi figyelembe, negligálja a jogalkotási törvény előírásait. Ez egy nagyon előkészítetlen, nagyon kihordatlan, ezer sebből vérző törvényjavaslat. Ezek az én nagyon rövid reflexióim.

Ezek után adom meg a szót államtitkár úrnak, hogy reagáljon a vitában elhangzottakra.

VIRÁG RUDOLF (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! ahogy a bevezetőben említettem, a területi államigazgatás egészének felülvizsgálatára és a területi közigazgatás egészének felülvizsgálatára kellett sort keríteni. Ebbe természetesen az államigazgatási és az önkormányzati szektor is beletartozik. Ahogy itt elhangzott már a vitában, nem adásvételről van szó, a törvényjavaslat 13. §-a jelzi, hogy általános és egyetemleges jogutódlásról van szó. Következésképpen ezek az árarány viták ebben a kontextusban nehezen értelmezhetők.

Azt szeretném jelezni, hogy ismertek azok a jelenlegi működési kockázatok, amelyek a megyei intézményrendszer tekintetében itt-ott felvetődnek, és ezek a kockázatok nemcsak azt hordozzák magukban, hogy a későbbiekben éppen az adott költségvetési és vagyoni körülmények miatt súlyosbodnak, hanem azt is magukban hordozzák, hogy bizonyos ellátási formák esetleg nem fognak tudni működni. Azt különösen nem teszik lehetővé, hogy egy meghatározott, valamennyi állampolgárt egyformán megillető szolgáltatás alakuljon ki belőle, és az állami kezelésbe vétel alapvetően ezt hivatott garantálni.

Természetesen a vagyoni kérdések vonatkozásában van mód a megfelelő differenciálásra, hiszen, ahogy a törvényjavaslat is lehetővé teszi, kifejezetten intézményesíti is, maga a vagyontádat lebonyolító bizottság hivatott arra, hogy azokat a vagyoni elemeket, amelyek a megyei önkormányzatnál maradnak, meghatározhassa. Önmagában az a tény, hogy egy általános jogutódlás történik, ennek a megállapodásban való konkrét körülményekhez alkalmazkodó kivitelét messze nem zárják ki, sőt intézményes biztosíték van arra nézve, hogy ez történhessen meg. Következésképpen a megye jövőbeni feladataihoz kapcsolódóan természetesen biztosított az, hogy a megfelelő vagyonokkal rendelkezzen.

Ugyanígy nyilvánvaló az is, hogy az átvett vagyon, illetve intézményrendszer a feladatok ellátását szolgálja, tehát ily módon az egységes vagyonkezeléssel és az egységes szakmai irányítással reményeink szerint sokkal hatékonyabban fogja tudni ezt tenni, mint jelenleg, a széttöredezett önkormányzati rendszerben. De ugyanazt a célt fogja szolgálni, függetlenül attól, hogy milyen forrással került ez korábban az önkormányzatok vagyonkörébe. Tehát akár állami támogatásból, akár adásvételből, akár külső támogatásból került oda, ugyanannak a célnak rendeltetik ezt követően is alá, mint eddig.

Valóban, nem kockázatmentes a fejlesztési feladatok átvétele, de szeretném jelezni, hogy a területi államigazgatás már jogilag meglépett integrációjában, a kormányhivatalok kialakításában is voltak és vannak folyamatban lévő ugyanilyen projektek, amelyek átvétele a törvényi szabályozás alapján minden további nélkül, zökkenőmentesen zajlott le. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ott ilyen nagyságrendű projektek voltak, mint most néhány megyei kórházban, de a jogi helyzet ugyanez volt, és nem okozott megoldhatatlan problémát egyik gyakorlati esetben sem. És, mint ahogy utaltam rá, valóban van egy alkotmánymódosítási törvényjavaslat arra nézve, hogy ennek alkotmányos megalapozása is megtörténhessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki ért egyet azzal, hogy a T/4659. számú törvényjavaslat általános vitára bocsáttassék. Aki egyetért ezzel, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Ez elsöprő többség. Ki az, aki nem ért egyet? Négy nemleges szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság általános vitára alkalmasnak ítélte a törvényjavaslatot. Ki lesz a többségi előadója a

törvényjavaslatnak? Babák Mihály. Kisebbségi vélemény is lesz, előadójának javasolom Molnár Oszkár képviselő urat, ha vállalja. *(Molnár Oszkár jelzi, hogy nem vállalja.)* Ha nem vállalja, akkor megyünk tovább, akkor Veres képviselő urat javasolom. *(Jelzésre.)* Veres képviselő lenne, ha elfogadja a bizottság. Ezt bölintásnak tekintem. Köszönöm szépen, befejeztük a mai ülésünket. Köszönöm, államtitkár úr.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 36 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit